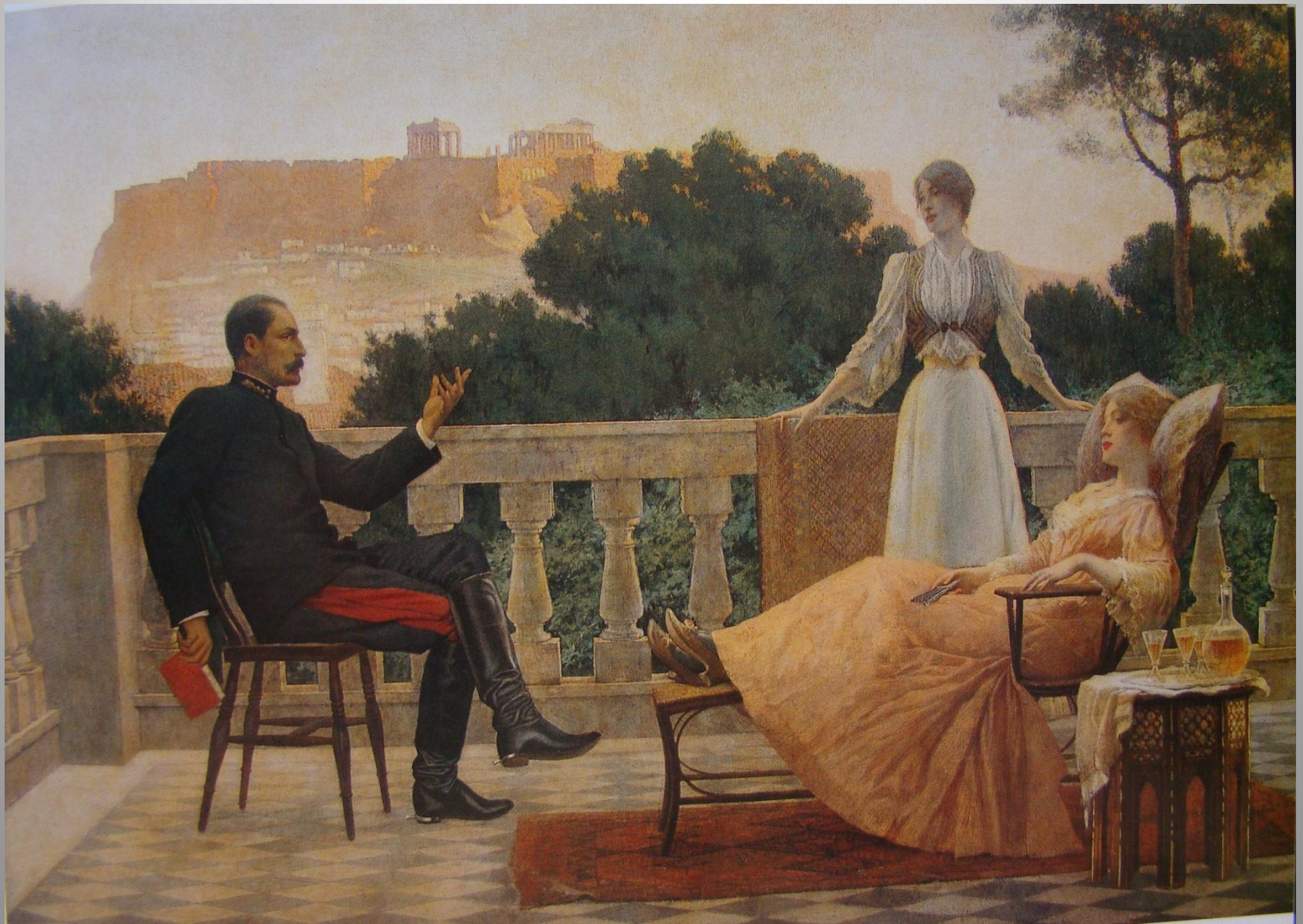

Ιάκωβος Ρίζος, *Αθηναϊκή εσπέρα*, 1897. Αθήνα,
Εθνική Πινακοθήκη.

Ιάκωβος Ρίζος, *Κυρία ξαπλωμένη στον καναπέ*, 1885-1890.
Αθήνα, Συλλογή Κουτλίδη

Πάυλος Μαθιόπουλος, *Κυρία με το σκυλάκι της*, 1899.
Αθήνα, Εθνική Πινακοθήκη.

Πάυλος Μαθιόπουλος, *Η οδός Πανεπιστημίου*, 1896.

Παύλος Μαθιόπουλος, *Η λεωφόρος βασιλίσσης Σοφίας μετά τη βροχή*, 1900.
Αθήνα, Εθνική Πινακοθήκη, Συλλογή Κουτλίδη.

ΙΜΠΡΕΣΣΙΟΝΙΣΜΟΣ

Το σημαντικότερο κίνημα στην τέχνη του 19^{ου} αιώνα.

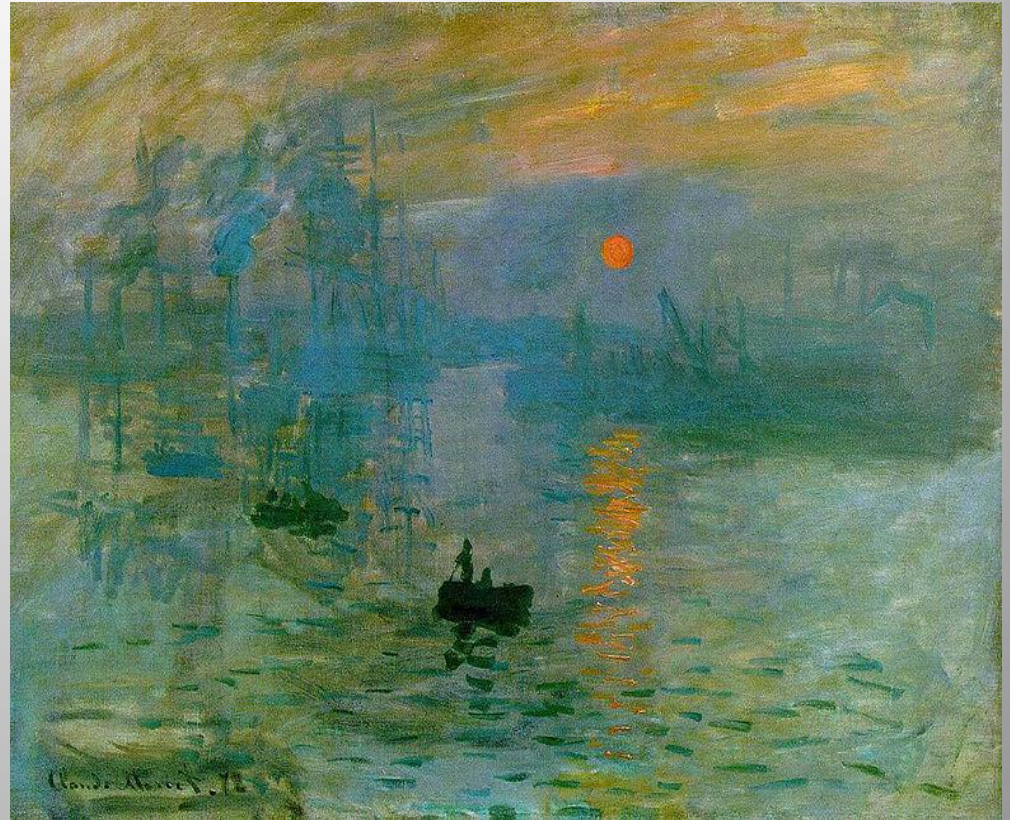
Γεννήθηκε και αναπτύχθηκε στη Γαλλία μεταξύ 1860 και 1900.

Ο όρος προέρχεται από έναν πίνακα του Claude Monet , με τίτλο Impression : Soleil levant (1874)

Πρωτοχρησιμοποιήθηκε από τους επικριτές του κινήματος για να περιγράψουν ένα έργο που οι ίδιοι θεωρούσαν ατελείωτο, σύμφωνα με τα πρότυπα του ακαδημαϊσμού της εποχής. Γρήγορα υιοθετήθηκε από τους ίδιους τους καλλιτέχνες.

Ο όρος υποδηλώνει τελικά το έργο των καλλιτεχνών εκείνων που προσπαθούσαν να «συλλάβουν» την οπτική εντύπωση που γεννάει μια σκηνή (συνήθως τοπίο).

Προσπαθούσαν να πετύχουν μια φευγαλέα εντύπωση.

Claude Monet, *Εντύπωση : Ανατολή ηλίου*, 1874.
Musee, Marmottan Monet.

ΙΜΠΡΕΣΣΙΟΝΙΣΜΟΣ

Οι Ιμπρεσσιονιστές απέρριψαν την παράδοση του ακαδημαϊσμού για τον τρόπο αναπαράστασης του κόσμου.

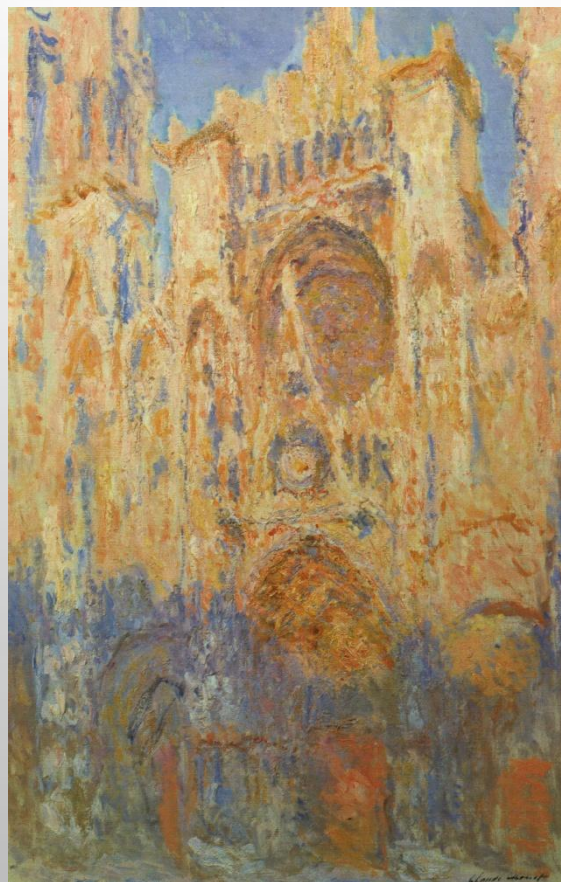
Τα έργα τους ανακαλούν στη μνήμη ισχυρές αλλά και λεπταίσθητες εντυπώσεις φωτός, χρώματος και σκιάς.

Στη δεκαετία του 1870 αντιμετώπισαν πολλές αντιδράσεις και οι εκθέσεις τους ήταν αποτυχημένες.

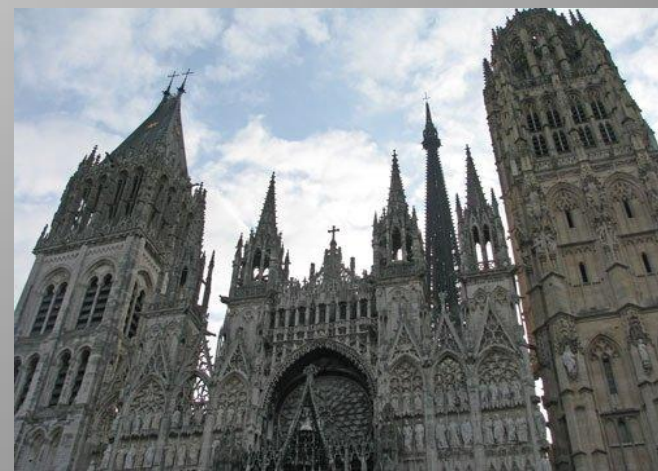
Στη δεκαετία του 1880 το κίνημα άρχισε να αντιμετωπίζεται πιο ευνοϊκά.

Τα θέματά τους γίνονται γενικότερα. Η συνοχή της ομάδας εξασθενούσε και αναπτυσσόταν η πολυμορφία.

Στη δεκαετία του 1890 ο Ιμπρεσσιονισμός είχε γίνει πλατιά αποδεκτός σε όλη την Ευρώπη.

Claude Monet, *Ο Καθεδρικός της Ρουέν* (σειρά 1892-1893)

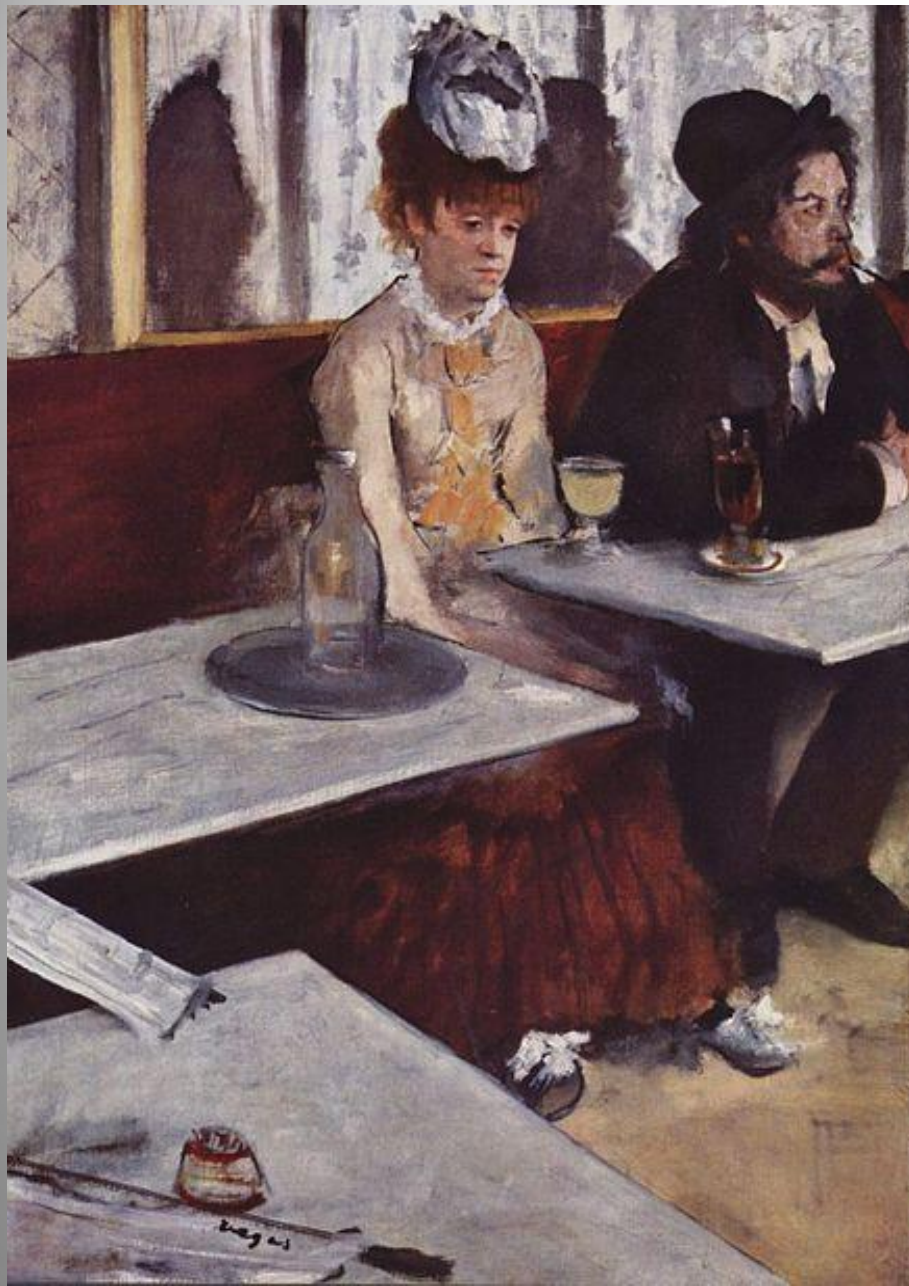
Claude Monet, *Λεμβοδρομίες στην Αρζαντέιγ*, 1872. Παρίσι, Musée d'Orsay.

Pierre Auguste Renoir, *To the Opera*,
Λονδίνο, Courtauld Institute.

Pierre Auguste Renoir, *Ο χορός στο Moulin de la Galette*, 1876.
Παρίσι, Musée d'Orsay.

Edgar Degas, *Αψέντι (ποτό)*, 1875-76.
Παρίσι, Musée d'Orsay.

Edgar Degas, *Τέσσερις χορεύτριες*. 1899, Washington, Εθνική πινακοθήκη.

Gustave Caillebotte, *Παρισινός δρόμος με βροχή*, 1877. Σικάγο, Ινστιτούτο Τέχνης.

Gustave Caillebotte, *Παρίσι : μια βροχερή μέρα*, μελέτη

Gustave Caillebotte, *Η λεωφόρος των Ιταλών*, 1880. Ιδιωτική Συλλογή.

ΣΥΜΕΩΝ ΣΑΒΒΙΔΗΣ

Τοκάτ Μικράς Ασίας 1869 –
Αθήνα 1927

*Αυτοπροσωπογραφία, Αθήνα,
Εθνική Πινακοθήκη.*

Συμεών Σαββίδης, *Κυρία μπροστά στον
Καθρέφτη ή Κυρία με ένδυμα χορού*, 1898.
Αθήνα, Εθνική Πινακοθήκη, Συλλογή Κουτλίδη

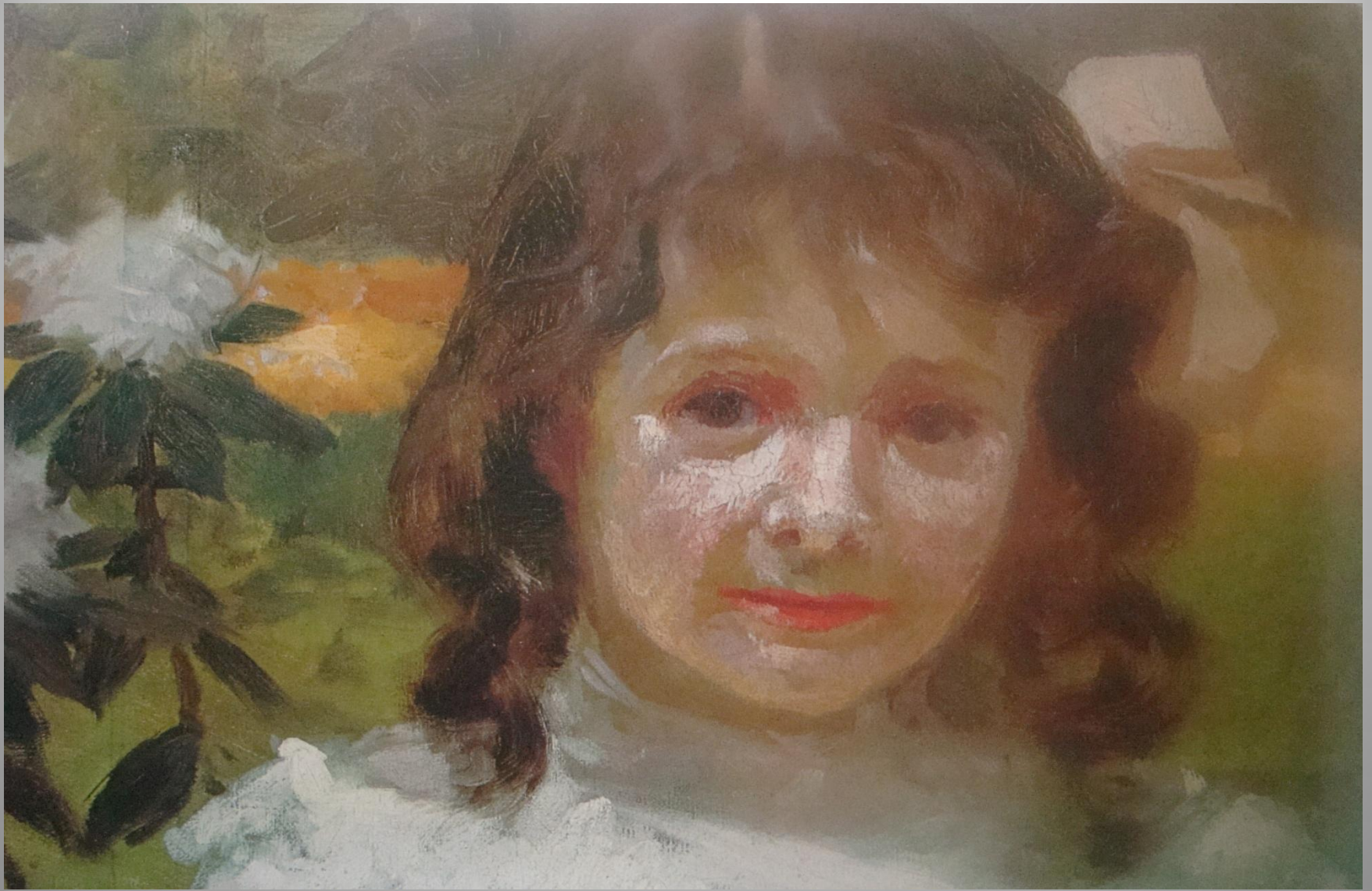
Συμεών Σαββίδης, *Γύρω – γύρω όλοι*, Εθνική Πινακοθήκη.

Συμεών Σαββίδης, *Ο Κινέζικος πύργος
στον αγγλικό κήπο του Μονάχου.*
Αθήνα, Εθνική Πινακοθήκη, Συλλογή
Κουτλίδη.

Συμεών Σαββίδης, *Σπουδή χρώματος*.
Αθήνα, Εθνική Πινακοθήκη.

Συμεών Σαββίδης, *Μικρούλα στο ύπαιθρο*. Αθήνα, Ιδιωτική Συλλογή.

Συμεών Σαββίδης, *Γυναίκα ξαπλωμένη*, 1912.
Αθήνα, Εθνική Πινακοθήκη.

Περικλής Πανταζής, Κυρία στον καθρέφτη με Βεντάλια. Αθήνα, Εθνική Πινακοθήκη, Συλλογή Κουτλίδη.

Θάλεια Φλωρά-Καραβία, *Αυτοπροσωπο-
γραφία*, 1955-60.
Αθήνα, Ιδιωτική Συλλογή.

Θάλεια Φλωρά-Καραβία, *Κωνσταντινούπολη*, 1900. Αθήνα, Εθνική Πινακοθήκη.

Ιωάννης Αλταμούρας, *Το λιμάνι της Κοπεγχάγης*, 1874.
Αθήνα, Εθνική Πινακοθήκη.